

ПРОЖЕКТОРЪ

Обществѣн вѣстникъ. — Органъ на правдата.

БЯВЛЕНИЯ:

II стр. по 10 ст. на
III и IV приставски
по споразумѣние.
ни писма не се
Ръкописи на
се връщатъ.

Абонаментъ:

Годишно 50 бр. 4 л.
1/2 год. 25 бр. 2 л.
За странство... 6 л.
Единъ брой 5 стот.

Царство, въ което ралата сж
свѣтливи, а саблитъ рѣждиви, и
народа и царя сж щастливи“...

Редакторъ-Ступахия:

Цв. Караивановъ

Адресъ:

в. „Прожекторъ“

Плѣвень.

„Свѣтлината е носителка на:
Просвѣта, Знание, и Прогрѣсъ,
гдѣто тя владѣе, мрака нѣмѣе“

Покана.

Умоляватъ се Г. Г. за-
паснитъ подофицери отъ
гр. Плѣвень и околията да
се явятъ въ недѣля на 15-й
юни т. г., въ хотелъ „ДУ-
НАВЪ“ срѣщу мавзолея, за
обмислюване нѣкои тѣх-
ни права и съставяние на
дружество въ гр. Плѣвень.

ВЪ СКЛАДА

на

Юр. Джумалиевъ

София, улица Пиротска
№ 108.

се продаватъ брашна до
№ 0000.

6—10

продава се триетажна ст-
вършено нова
жща, приспособена съ всич-
ки удобства за живѣне на
три отдѣлни сѣмейства, на-
ходяща се въ най-здравос-
ловната частъ на града VII
кварталъ.

Желающитъ да я купятъ
да се отнесатъ до бюро
Караивановъ — Плѣвень.

3—5

продава се дворно мѣсто,
находящо се,
въ центъра на града, I квар-
талъ (Текиската махала № 30
мѣжду сѣбди Христо Хрис-
товъ, Илия Хр. Гайдаровъ
др. отъ около 700 кв. м.

Желающитъ да го купятъ,
да се отнасятъ за споразу-
мение до Бюро Караивановъ
Плѣвень.

4—5

Продава се кжща едно-
етажна, постро-
ена на 144 кв. метра удобна
да живѣятъ три сѣмейства,
всѣко съ отдѣлна кухня.
Маза 50 кв. м. и 9 стаи.

Желающитъ да купятъ, да
се отнесатъ за споразумение
и прѣглеждане до Бюро Ка-
раивановъ — Плѣвень.

5—5

Продаватъ се съ износна
цѣна 1) ед-
на вѣхта каруца, за единъ
конь, 2) една възелница за
вино около 140 ведра, 3)
една каца за пращина, око-
ло 20 казани, съвършено
здрави. Желающитъ да ги
купятъ, или едно отъ тритѣ
парчета, да се отнесатъ до
Бюро Караивановъ —
Плѣвень.

2—3

Търся самостоятелна кжща
съ 4 стаи и кухня въ
центъра на града. Споразу-
мѣние кантора САВОВЪ &
РАДОСЛАВОВЪ срѣщу хо-
телъ „Балканъ“.

2—4

Андрѣй Асърджиевъ.

с. Турски-Тръстеникъ.

(Никополско—чрѣзъ Гара Пордимъ).

Прѣдставителство и складъ на земледѣлски,
индустриални,
шевни, плегачни, содолимонадени и др. ма-
шини отъ най-прочутитъ фабрики. — Вър-
шачки парни и бензинови, жетварки най-
лѣки, дараца за влачене вълна, мисиротро-
шачки, прѣскачки за лозя, плугове „Глиганъ“
и „Бехеръ“, вилосипеди най-лѣки и здрави,
триори (цилиндри), веячки, тухларски и циг-
ларски машини и всичкитъ имъ резервни част-и.

Цѣни и условия най-износни.

Тукъ е и агенцията за Никополска околия на
най-солидното застрахователно Дво противъ по-
жаръ „Ла Патернелъ“, което поема рискътъ
веднага слѣдъ подписване прѣдложението за на-
правената застраховка, а не чакъ слѣдъ получване
застрахователната полица, както е при другитъ.

1—5

лилякъ.

Модата и учителкитъ.

Съ едно антрефеле, въ
брой 14 на в-къ „Про-
жекторъ“ — не е дово-
ленъ отъ нѣкоя си, както
той я нарича, „столичан-
ка“ учителка въ Плѣв.
ж. гимназия относително
облеклото, шапката и отъ
нейния вървежъ и пр.
Право или криво мисли
автора на антрефилето,
като е насочилъ лжчитъ
на прожектора къмъ
тая учителка — незнаемъ,
обаче явява се въпроса
дали само тая учителка
се мѣрка въ спектра му?
Ний мислимъ, че прожек-
тора би трѣбвало да на-
сочва повече дѣйствието
си върху възпитателкитъ
на нашата възпитающа
младежъ и зорко да слѣ-
ди дѣлата имъ вжтрѣ
въ училищата и вънъ въ
обществото. Ний вижда-
ме, че модата, *това не-
избѣжно зло*, се е вмък-
нало по цѣлия свѣтъ отъ
най-долнитъ до най-гор-
нитъ слоеве на общес-
твото, обаче въпроса е:
въ какъвъ размѣръ на
приличието се тя прилага
отъ личноститъ на сво-
бодната професия и отъ
личноститъ на обществе-
нитъ възпитатели.

Въ кржгътъ на прили-
чието, модата не е немо-
рално и стига да не врѣ-
ди на здравето, — всѣ-
кой споредъ дълбочината
на своята кисия може да
я прилага, обаче шомъ
тя излиза отвънъ грани-
цитъ на приличието, а
особенно отъ длъжностни
лица, които сж се нагър-
били да сѣятъ свѣтлина
и моралъ на младежъта —
*е нѣщо повече отъ осж-
дително и нетърпимо въ-
обществото* и би трѣб-
вало не само да се би-
чуватъ подобни екзем-
пляри, но и да се изоли-
ратъ отъ това общество
за да не го поквари.

По принципъ и по
длъжността която зае-
матъ г. г. учителкитъ би
трѣбвало да бждатъ най-
скромни по облеклото и
най-възвишени въ мора-
ла и най-деликатни въ
обществото, защото *тъ-
сж модела* на своитъ въз-
питаници, които ужъ въз-
питаватъ въ скромность,
въ моралъ, въ нрави,
обичаи и пр. т. е. въ
всички възвишени добро-
дѣтелни качества каквито
сж нуждни за общество-
то. Ний не сме съгласни

съ извънредното труфа-
ние и съ извънредното
приложение на модата и
за ония съсловия на об-
ществото отъ свободната
професия, защото врѣда-
та е еднаква. Ако об-
щественитъ служителки
длъжността имъ налага
скромность и моралъ, то
на другитъ слоеве се на-
лага отъ морална гледна
точка и отъ уважение
на нацията.

Но при всичко това,
учителкитъ трѣбва да бж-
датъ най-скромни, най-
идеални, най-дисциплини-
рани и да уважавагъ нра-
витъ. На тия които имъ
плаща държавата за да
сѣятъ моралъ, свѣтлина,
учение и възпитание на
младежъта — *тъ сами
трѣбва да бждатъ свѣт-
ли, чисти като кри-
сталъ и високоморални
отъ всѣка една страна.*
Каквото и да би било
труфание, кълчение, съ
блазнително обличание,
много парадироване изъ
улицитъ злѣ влия на са-
митъ ученички. И шомъ
самитъ г. г. учителки го
прилагатъ на себе си —
значи да се поощряватъ
самитъ ученички, а това
всичко сочи да не може
да се изисква и отъ са-
митъ ученички скром-
ность, успѣхъ и моралъ.
*Това е то развала въ
училището — развала
въ обществото.*

Ето защо дирекцията и
инспекцията на училища-
та да се взрѣтъ въ по-
добни възпитателки и имъ
обърнатъ вниманието
върху това и накаратъ
ония учителки които мис-
лятъ денемъ и нощемъ са-
мо мода и труфание и по-
закъсняватъ за хатъра на
модата, че не е тоя пра-
вия пжтъ и не е тѣхното
прѣдназначение такова, а
сѣвсемъ отъ по-друго ес-
тество. Ако ли пжкъ не
обърнатъ внимание на
бѣлѣжкитъ които имъ се
праватъ, то да имъ се
даде пжтя, като врѣдни
за обществото, а най-по-
вечето за училището. На
ония на които е възло-
жено въ ржцѣтъ възпи-
танието на бждащитъ
майки не е толкова необ-

ходимо нужно да бж-
датъ обути съ лачени
обувки съ айфеловски
токове и ажурени чорапи
или пжкъ шапки минерва
или афродита и пр. не е
нужно тоже деколтето
да напомнюва пируетъ
при Людовика, а по-го-
лѣма доза отъ скромность
и мждрость. По-добрѣ е
да се замисли и стараятъ
да всѣятъ добродѣтелята
и нравственостъта на сво-
итъ възпитаници, защото
бждащето е само на мжд-
ростъта и скромностьта.
Ний желаемъ учителкитъ
да бждатъ дѣйствителни
учителки вжтрѣ и вънъ
отъ училището не само
на възпитаницитъ но и
на обществото.

Б. Р. Това е то г. Лилякъ,
което искаме и ний съ въ-
просната учителка, родомъ
отъ София, а по настоящемъ
ука въ нашата ж. гимназия.
Скромность въ всѣко отно-
шение търсимъ и ний отъ
учителкитъ, а не като въ-
просната, която впрочемъ е
извѣстна и въпросна още отъ
много по-рано. Не ще е злѣ
на такива екзем. да имъ се
не дава мѣсто въ храма на
науката и прогреса, а дру-
гадѣ, съ което ще прѣста-
натъ да заблуждаватъ хо-
рата при срѣщата имъ —
учителка ли срѣща или нѣ-
коя прѣфинена и онакъ кул-
трагерка. Впрочемъ по тоя
въпросъ много може да се
говори и пише, но само да
има кой да слуша.

ПСАЛОМЪ

на четирма млади.

Край уличка къмъ рѣката,
Малка кжщурка стърчи
Ежедневно тукъ пѣсната
На момиченце ечи.

Пѣе то и тупа въ стана,
Платно свилено тжче,
За недѣля православна,
Га ще става младо булче.

Видишъ вечеръ пжкъ, че стои
Тамъ край прага на вратата,
Па се чудишъ: „Кого гой
Съ цѣлувки въ устата?“

Но то има си либета,
Кои чакатъ въ тъмнината
(Тѣ всички сж хлапета,
Вѣщи нощя въ тишината).

Дѣ бре Данчо, послѣ Ганно
Дѣтѣ „трапченски“ голтета
Съ тѣхъ е и млади Анчо,
Та ставатъ до три кюсета.

Съ тѣхъ момичето се лже
Съ тѣхъ се любя еженощно
Но сждбата ще ги смаже,
Дѣт' се стискатъ така мощно

Момчетата сж „хашлаци“, Момичето е „хаярь ахмак“ Тъ ставатъ му и ортаци И то лже си ги тъй пакъ.

Вижъ Ганчо му носи пръстенъ Данчо пъкъ бонбони сладки, Апъкъ Анчо-Ангелъ кръстенъ Пише му писъмца гладки

Но то най-много Ганча лже, Че той е голъма пуйка И на всѣкждъ го тражи, За да вземе си онуйка...

А тя нали е тъй хитра, Та го мами съ ласки дневни Държи здраво го подъ скиптра Обира му дари цѣнни.

Можъ тѣнищо да не струватъ, Прѣдъ тазъ градска хубавица Не знамъ само дали крадѣтъ, Поне по една цѣлувчица.

Може и цѣлувка да е, Но надали ще е отъ Ганча, Тѣй катъ Ганчо се мотае И въ момитѣ на „Герганча“*).

И тамъ Ганчо се мотае, Тѣй — дано искара нѣщо, Но простотията га е Има и желѣзо горѣщо.

За туй азъ го съвѣтвамъ: „Момичето да остави, Че ще почна да подмѣтамъ И за кобилицы корави“.

А момичето сжвѣтвамъ, Малко по любовъ да ходи, Тѣй катъ азъ не отговорямъ Кога момиченце роди.

А пъкъ тамъ онѣзъ копуци, По малко да се вѣвиратъ, Защото тѣй на „калмуци“ Ще да идатъ чакъ въ виратъ.

По малко да задирятъ, Туй дѣвойченце напето, Че ще срама да опитатъ На прожекторъ „олелето“.

Телескопъ.

*) Затѣнтъ, пусть кварталъ отъ гр. Троянъ, кждѣто вирѣ само разврата въ най-широкия смисълъ на думата.

Епиграмъ.

На А-ска.

Че е палава, игрива, Това го всѣки знае И се страшно тя приструва Пкъ и хичъ не знае.

С' офицери нощно врѣме, Ходи тя изъ парка И ги хитричко тя бръсне, Колкото си сака.

ХРОНИКА.

Настоящия брой *исприцаме само до ония г. г. на стоятели изъ царството, които си подредиха смѣтките включително 15 брой; които за въ бждаще ще бждатъ наши редовни настоятели и ще имъ испрацаме по толкова екзем. отъ всѣки брой, колкото биха поискали.*

Твърдятъ се настоятели изъ цѣлото царство, могатъ да бждатъ и всички ония, които прѣдставляватъ ко мандишнопо въстн. д во „Куриеръ“ въ София, отъ което сме взели разрѣшение, щото тия тѣхни г. г. н-ли които биха искали да распродаютъ и нашия въстнакъ, то нѣма да имъ прѣпятствува. а ще имъ разрѣшава, стига тѣ да го запитатъ.

Отъ администрацията.

Кражбитъ въ градътъ ни си продължаватъ почти ежедневно. Прѣзъ нощта на 1 г. м. на ново е обранъ магазинъ „Габрово“ и около него още 3—4 дюкени, отъ всички е задигнато по нѣщо, а отъ магазинъ „Габрово“ най-много.

Полицията дрѣме и ще продължава още дълго врѣме тоя си летаргически сънъ, до гдѣто отиватъ тѣй работитѣ у насъ. При обира на магазинъ „Трапезица“, самъ г. Н. Ат. Недѣлковъ ходилъ въ София и съ помощта на тамошната полиция хваща крадцитѣ и ги прѣдава на нашата полиция, обаче тя не знае какъ ги пустиала и тѣ си заминали по работата безприпятствувани отъ никого. Какъ да си обяснимъ тия работи и ний не знае. Още редъ други такива испущания на крадци сж станали отъ нашата полиция, но никой не смѣлъ да имъ каже нѣщо, защото мин. на правосъдието, въ Нар. Събрание, макаръ и като мин. на правосъдието, защити достойно — полицията на г. Радославовъ, като каза че неговитѣ прокурори немогатъ, споредъ неговитѣ понятия, да се мешатъ въ работитѣ на полицията,

макаръ тя да извършва прѣстѣпления наказуеми отъ нашитѣ закони. О! врѣмена. О! нрави, ще кажемъ ний и ще чакаме да видимъ, какво ще стане по натагъкъ.

Нови порядки собствено тѣ не сж нови но се повгартятъ. Думата ни е за Майора, който ежедневно забѣлзваме на конь и войникъ слѣдъ него на другъ конь (казионни разбира се) да ги отнасятъ до Девизионното управление и да се връща войника обратно съ двата коня. Вижда се, че г. Майора,

страда или отъ ревматизъмъ или трѣбва грозно да е раненъ въ краката, въ врѣме на войната, та едва може да отиде отъ квартирата си до управлението, затова ординареца му, или др. войникъ му кара по единъ каз. конь и единъ за себе си, че поне той не може пеша да отиде за да върне коня на г. нъ Майора. И войника по всѣка вѣроятность трѣбва да е боленъ въ краката.

Обръщаме вниманието на г. Дивиз. н къ да се повзрѣ въ тия аномалности и ги прѣмахне защото сж смѣшни.

Мистерий и потайности.

Нѣколко думи за типътъ Гуторански.

Благодарение невежеството на Тръстеничени, тукъ въ селото ни се подвизаватъ отъ дълги години разни чиновници — типове подобни на едноврѣмешни Цойковци които се отдаватъ изключително на кално партизанство, пиянство, взятковземане и тормозене населението. Тѣзи имъ низки качества ги правятъ не само безполъзни, като чиновници, но и крайно врѣдни, ала началството имъ не обръща внимание, не вниква въ дѣлата имъ нито иска да знае оплакванията противъ тѣхъ.

Въпроса е за *трасировача, Георги Гутарански*, който тукъ се е отдалъ изключително на пиянство, партизанство, побоища и пр. Ний пита неговото началство: прѣдседателя на Плѣв. окр. п. комисия, Плѣвенския окр. инженеръ и министра на обществ. згради, па най-сетнѣ и г-на прокурора, какво мислятъ да вършатъ и кога съ въпросния чиновникъ слѣдъ слѣднитѣ му подвизи:

1) Прѣди 24 ноември 913 год., когато прѣдстояха избори за общин. съвѣтници *Гуторански* устрои партийно събрание въ кръчмата на Атанасъ Чушковъ, държа политическа рѣчь и пр., за което до прѣдсед. на Плѣв. окр. п. комисия има подадено заявление съ подписи, обаче и до днесъ го нѣма на бѣлъ свѣтъ, а *Гуторански* се хвали, че инженера прѣмѣстили по тоя въпросъ, а него неуволнили за дѣла

та му, защото билъ силенъ на деня партизанинъ.

2) Нѣколко дни слѣдъ туй *Гуторански* се бѣ до забравилъ въ кръчмата на Илия Кжчовъ и си позволи публично да бие Илия Казаковъ.

3) На 10, 11 и 12 мартъ н. г. безъ всѣко разрѣшение и отпускъ въ Никополъ скиташе, въпрѣки туй, че тукъ населението ежедневно го чака за строителни линии и пр.

4) На 16 мартъ н. г. вечерта общинския стар. стражаръ *Стефанъ Данаиловъ* въ присѣстствието на Тръстенишкитѣ жители: *Илия Николовъ Панковъ, Тодоръ Линковъ, Николай Дамяновъ, Юрданъ П. Чакаловъ* и *Нанко Нанковъ* въ кръчмата на послѣдния разправяше, какъ *Гуторански* измамилъ 4—5 души да събарятъ огради, хамбари, згради и пр., въ двора на Пени Мачовъ, че въ замѣна на тая имъ работа щѣла да имъ се отмѣни пжтната повинность, като събаряли до обѣдъ, и слѣдъ извѣстно шушукане съ си нѣтъ на Пени Мачовъ, *Гуторански* напусналъ работницитѣ и стражаря и отива въ канцеларията си, отъ кждѣто праща бѣлѣжка стражарю, че работата въ двора на Мачова се отлага за неизвѣстно врѣме; — значи пустнато е нѣщо въ ржцетъ му.

5) Сжщия стражаръ разправя прѣдъ сжщитѣ лица, какъ при идването на окол.

началникъ въ селото *Гуторански* праща общинския служащъ Лачо Радевъ съ думитѣ: „иди у Апостолъ Божиновъ да му кажешъ още сега да ми прати 5 лева, че да мисли“ и слѣдъ малко синѣтъ на Божинова дониса и му дава 5 лева; това лесно може да се обясни съ аферата по двора на Парашкева Лазаровъ, когато *Гуторански* е заставилъ на сила да прородаде Божинову по цѣната опрѣдѣлена по регулацията, която не е задължителна за продажбитѣ между частни лица, особено пъкъ прѣзъ врѣме на войната, какъвто е случая; — *Гуторански* саморжчно е написалъ продавателното безъ да има право и на прозбопство, по който въпросъ Кжчо Студенковъ е говорилъ прѣдъ Неци А. Гжбовъ, какво двора на Парашкева Лазаровъ е костваль много скѣпо Божинову, понеже *Гуторански* грозно го оскубалъ. За това нѣщо има подадено прокурору заявление.

6) Прѣди около единъ мѣсець *Гуторански* за да оскубе Личко Б. Мачовъ нѣкой левъ, бѣше му прѣдложилъ публично да си събаря кжщата или той съ силата на властѣта си ще я събори на негова смѣтка, ала когато Мачовъ се поразпита другадъ и подаде заявление на компетентния общ. съвѣтъ да му прѣцѣни и изплати кжщата щомъ *Гуторански* ще я събаря, послѣдния се отказа вече да я събаря и говорилъ, че ако Мачовъ се е отнесълъ до него, а не и до общ. съвѣтъ, работата щѣла благополучно да се урѣди.

7) Прѣди нѣколко врѣме *Гуторански* слѣдъ като се изпиталъ чрѣзъ Лачо Радевъ въ присѣстствието на Арифъ Алиловъ да закрѣпи горския стражарт Ангелъ П. Чушковъ и неуспѣлъ, веднага се хваща, като силенъ на деня партизанинъ да уволнява горския, като си служи съ гнусни срѣдства, даже една вечеръ въ кръчмата на Илия Кжчовъ се пустналъ съ столъ въ ржка да бие горския стражаръ, въ замѣна на което си спечелилъ отлична морда.

ПОДЛИСТНИКЪ.

В. Т. Велчевъ.

Цѣлата истина по погрома и новитѣ опасности за България.

„Смиритеся, гордые! Поработайте, праздные!“

(Продължение отъ бр. 15).

Ролята на Русия.

Тукъ азъ му обяснихъ, какво е положението на работитѣ въ Цариградъ: че Кямилъ паша е единъ 75 годишенъ старецъ, който гледа само какъ да спаси сина си, чрѣзъ амнистия, отъ надлежното наказание; че днешно-

то правителство не се облѣга на никаква политическа организация; че то може да докара една недѣеспособна камара, макаръ въ ориента болшинствата да се печелятъ твърдѣ лесно отъ безскрупулнитѣ правителства. — Да, отговори ми г. Сазоновъ, sir Ag. Nicolson ми помена за тия аргументи, които сте му изложили въ послѣдната си срѣща, но такава е положението на работитѣ, щото и ние трѣбва да се задоволимъ отъ онова, което сега има... Бждете увѣрени, че това правителство ще направи нѣщо. Когато азъ се засмѣхъ и му казахъ: „Върватъ ли, Ваше прѣвѣзходителство?“ той ми каза: „Нека го опитаме. Ако то се окаже неспособно, ще мислимъ и ще вземемъ други мѣрки, но

вие не трѣбва да се излагате на една катастрофа“.

— Вамъ е познато миролюбие то на нашия царъ и на нашето правителство. Тѣ нѣма да се впуснатъ въ война, ако не си осигурятъ прѣдварително поддржката на съсѣднитѣ държави. И сега е най-сгодното врѣме, когато може да се закрѣпи едно истинско приятелство между България, Сърбия, Гърция и Черна-Гора. Инакъ, всичко ще рухне и идеята, която до сега Русия толкова много фаворизираше, ще пропадне за всѣкога.

На тия мои бѣлѣжки г-нъ Сазоновъ пакъ се разгорещи и ми каза буквално: „Понеже знае че сте въ течение на въпроса, ще бжда съвсѣмъ откровенъ съ васъ. *Нашата идея за споразумѣ-*

ние на балканскитѣ народи имаше за цѣль да се запази балканския полуостровъ отъ едно чуждо завладѣване — една сгруппирана армия отъ 5 — 600 хиляди души ще бжде една гаранция за вашата и сръбската независимост; но единъ съюзъ съ агресивни намѣрения, който ще стане причина да пропадне освобождението на България, не сме разбирали. Азъ зная че вашия царъ е уменъ човѣкъ и че вашето правителство е миролюбиво, но тѣ сж изплашени отъ македонскитѣ комитети. Но ние не можемъ да станемъ оржидие на нѣколко бандисти. Ние не се оплашихме отъ нашитѣ революционери — които все сж малко по-страшни отъ вашитѣ — та нѣма да се подадемъ на тѣхнитѣ

маневри. Вашето правителство трѣбваше да бжде строго къмъ тѣхъ. Тѣ сж хора противъ общественния порядъкъ и когато се носите съ тѣхъ снисходително, могатъ да станатъ опасни и за вашия вжтрѣшенъ порядъкъ

— Положението на сегашното българско правителство казахъ азъ г-ну Сазонову, ми напомня положението на румелийското правителство въ 1885 г., когато се повдагна въпроса за съединението на Източна Румелия. Азъ бѣхъ тогава директоръ на финанситѣ. Прѣзъ лѣтото пжтувахме въ едно купе съ тогавашния генераленъ консулъ на Англия въ Пловдивъ, капитанъ Джонсъ.

Слѣдва.

8) Интересно е да се разпита Петко Ромелов да разправи нещо за част от двора си, която Атан. П. Чакалов говорил публично, че купил от Гуторански, затова я и загражда.

9) Да се провери, на какво основание Гуторански разрши въпръки регулационните правила на Иванъ Данчов да построи къща от бити от пръсти довари, а на друго безословно забранява подобен строеж на къщи.

10) Гуторански вземал 20 лева от Парашкева Лазаров още мин. г. за да му даде линия за градеж, без да има право да взема нъ какви пари за давани линии, обаче още не му е далъ такава. На 15.IV н. год. пъкъ говорил прѣдъ синѣтъ на Лазарова, — Илия Пар. Лазаровъ, че въпроснитъ 20 лева взелъ отъ баща му не за друго, а възнаграждение, за гдѣто ходатайствувалъ прѣдъ общ. съвѣтъ да имъ отстъпалъ двора, когото били заградили отъ общин. пасище.

11) Гуторански е закръпилъ отъ прѣди 2—3 години съ по 10, 15, 20, 40, 150 и повече лева: Пжшо Таковъ. Нанко В. Гаровъ, Илия Цвѣтковъ, Ангелъ Б. Гжбовъ, Минчо Коцовъ, Митко Герговъ, Нанко В. Гаровъ, Кузманъ Блажовъ, Дмитръ В. Клатуровъ, Христо Поповъ, Маринъ П. Мечковъ, Мито Теневъ и много други и нѣма намѣрение да имъ ги връща.

12) Прѣди около единъ мѣсецъ Гуторански се бѣ до забравя напилъ въ кръчмата на Атанасъ Чушковъ, проповѣдвалъ партизанство и безъ всѣкакви причини въ присѣствието на Андрѣй Асърджиевъ, Цвѣтанъ Казаковъ и др. оскардали синѣтъ на Георги Тотевъ отъ с. Б. Карагачъ съ думитъ: маскара, вагабонтинъ, дуракъ, псува го на майка и пр., за гдѣто му обърналъ

вниманието, че е прѣстѣпно като чиновникъ да партизанствува.

13) Гуторански и кмета Т. Тоцовъ взели отъ Недѣлчо Геновъ 13 лева подъ прѣдлогъ, че ще му унищожатъ нарочно съставения му отъ Гуторански актъ, за гдѣто вътрѣ въ къщата си билъ ремонтиралъ нѣщо.

Да се провери, кждѣ сж съставенитъ отъ Гуторански актове на разни лица за нарушение закона за благоустройството, списъка на имената на които ще дадемъ комуто трѣбва.

с. Т. Тръстеникъ, 18.V 914 г.

Андр. Асърджиевъ.

Б. Р. Като даваме дословно мѣсто на изпратената ни отъ г. Андр. Асърджиевъ дописка, въ която се разкриватъ факто много мистери и потайности за типа Гуторански въ селото имъ, ний смѣемъ да го увѣримъ че едали ще се намѣри нѣкой отъ неговото началство или бюстителя на закона, да го хване за ушитъ и му покаже мѣстото. У насъ е настѣпилъ такъвъ развратъ въ всѣко отношение, който отъ день на день се все повече и повече вкоренява, шото една ли би могълъ да опрѣдѣли нѣкой до какъвъ край ще го докараме. Особено въ окр. ни инженерство владѣе такава расхалтаваностъ, шото просто ни очудва, зашо г. окр. инженеръ не смѣе да тури даже кондукторитъ си на своитъ мѣста, а имъ е завилъ юларитъ и ги е пустиналъ на свобода да прави кой каквото си ще. Тѣй напр. на единъ отъ кондукторитъ му кефнало или просто съзрѣлъ че ще може да се искара нѣщо, започналъ да издава вѣстникъ, трѣгналъ отъ дюгенъ на дюгенъ, отъ сладкарница въ сладкарница да си събира обявления (материялъ за вѣстника), влизе въ разни полемии, хули тогава онюгова и шо е това — вѣстникарь — чиновникъ, кондукторъ въ окр. инженерство. Други се занимаватъ само съ правение планове за строение на частни згради и, то съ добро възнаграждение разбира се. Трети се занимаватъ повечето съ мѣрение частни имоти и т. н. отъ най-голѣмия до най-малкия, за това си не правятъ и бѣлѣжка, единъ други му, а всѣки си я кара кому както уйдисва. Ето защо казваме на нашия дописникъ г. Асърджиевъ, че напраздно изнася той тия факти, но все таки тѣ ще бждатъ полезни, като ги знае поне обществото, та все ще му дойдѣ единъ день врѣмето да се потърси смѣтка за всичко.

опасни корени, по-дълбоко въ сърцата на младитъ. Главна роля играятъ ученицитъ, затова молимъ г-на директора, да прати своята тричленна комисиия въ трите края на града ни, (главно въ ул. Станционска, ул. Главна и ул. Кермекчийска) да почнатъ отново своитъ ревизии.

— Наближава да прикачимъ на позорния стѣлбъ четирма бомбелии, които ходятъ всѣка сутрина въ „парка“ и чакатъ дохождането на ученицитъ.

— Ученичката К. Д. съвсѣмъ я ударила прѣзъ просото.

Г-це недѣй мисли че ще се страхуваме да ти изнесемъ цѣлото име, защото те видѣхме една вечеръ въ „парка“ съ едно офицерче (къмъ полунощъ), като танцуваше и играеше на гоненица, а той при удобенъ моментъ.....

— Ученицитъ Б-въ и К-въ учеха ученичката С-ва на колело, като я пипаха най-безсрамно.

Бре кюлханета, защо не си гледате уроцитъ ами сте трѣгнали по ученички. Знаете ли вие че „Прожекторъ“ нѣма да се спрѣ докато не ви вкара въ правиятъ пжтъ?

Фердинадъ.

— Вѣрно ли е това, какво двамата телегр.-пош. чиновници А. С-въ и Г. Д-въ една вечеръ сж влачили до кжсно една съмнителна личностъ г-ца (ялнъшъ-даскалица) и най-сетнѣ къмъ 12 часа, сж я омѣкнали въ квартирата си кждѣто сж прѣкаралъ ношѣта въ покой...?

— Санитари! Пламналъ е града ни отъ венерически болѣсти! Нѣма ли прѣгледъ на тия проститутки или спрането имъ!?

Чудно е това, защото не е една или двѣ ами цѣла сурия и то всичкитъ денемъ минаватъ за порядъчни прѣдъ своитъ мже, а ношѣтъ кмъ обратното...

Б. Р. Ще се повърнемъ въ идущия брой.

— Извѣстяваме М-то П-въ че ни пристигнаха голѣмъ изборъ отъ разни артикули, за подаръци на г-ци. Нека заповѣда въ магазина ни на ул. „Ара да булъ“ и се увѣри!...

Магазинеръ:
Прѣкръшняковъ.

— Става вече нѣколко пжти какъ попадатъ въ обектива на прожектора ни силуетитъ на г-нъ В. Н-въ съ г-ца П... въ доста симпатична кино-сцена.

Б. Р. Прѣкратете тии диванлъци, че иначе ще ви фотографираме съ новопристигналия апаратъ и за мостра ще ви поставиме на I-ва страница.

— Новото бръснарче Б-съ Л-въ много често и то ношѣ посѣщава домѣтъ на една нравствено паднала жена.

Б. Р. Засрами се бѣ лапакъ!... Зеръ прожекторъ не жали...

Орѣхово.

— Прожекторъ въ За-кжжъ-дере на третия день на Християнския празникъ, съ своитъ лъчи освети тъмнитъ криволици на дълбокия и окрасенъ съ 3 водопада долъ и обърна вниманието не само на касипитъ отъ салханата ами и на всички топбайрчени и шо видяха тамъ, ученичката отъ Видинската гимназия — Раховлия М., съ трима Раховлий — двама ученика и една млада гражданка потайли се, като бухали въ мрачина.

Прожектора прикова вниманието на мнозина излѣзли на разходка хора. Нѣкои възмутени, започнаха да викатъ по младитъ згрѣшили правия пжтъ граждани — духа-а-а — духа-а-а!?

Ученицитъ Х. и А. и ученичката Мара могатъ да рекатъ, че сж си прѣговаряли или учили уроцитъ, па маркаръ и празникъ да било, ами гражданката какво ще ни каже?

Б. Р. Вий млади хора, опомнете се, внимавайте и не отивайте къмъ мрака и пропастьта. Прожектора ни само съ своитъ старателни наблюдения ще се потруди да ви вразуми. Вие прожектористи отъ всички страни заемете постовѣтъ си осветѣтъ и прѣснете мрака.

Троянъ.

— На моста на р. Дъско-тина една г-ца, чието име за сега ще замълчимъ, бѣ съ единъ Г-нъ. Трѣгнаха наногорѣ изъ тъмнината, кждѣто нѣма електрика. Какво правиха, Господъ знае, защото на прожектора ми липсваше една събирателна трѣба, та не можа да проникне въ мрачината, но за напрѣдъ... де бакъламъ!...

Б. Р. Госпожице, какво правишъ. Баща ти знае ли те? Опичай си акъла, че колчемъ продължавашъ тия неморалности толкова по злѣ за тебъ. Ако се не вразумишъ, дореда още по очибующо ще изнесемъ.

— По надолу пъкъ г-ца Р. и г-нъ В. ми се мѣрнаха въ извънрѣдно интересно положение.

Мари Р. стига си скитосвала съ чужди за тебе момчета, като г-нъ В. изъ чуждитъ мазани. Не виждашъ ли че си влѣзла на хората въ устата? Избѣгвай тия срѣщи, че ще влѣзешъ цѣла въ колонитъ на прожекторъ, та послѣ не ще те побере Трояна.

— Въ бирария „Стара-плавина“ всѣка вечеръ се събиратъ млади даскалицы и даскалицы на увеселение!?!... Вий просвѣтителни народни ли сте? Такъвъ ли примѣръ давате на ученицитъ си, които често играятъ около бирарията. Знайте, че прожектора е въ диритъ Ви и ако продължавате ще натъквимъ единъ попски поименикъ, та и Осъма не ще Ви опере тогава.

— Освѣтъ тия, нѣкждѣ далечъ изъ тъмнината, ми се мѣркаха още много г-ци и г-да. Прѣдупрѣждаваме всички да си опичатъ акъла,

защото прожектора е вече на поста си и ще почне да разбулва тѣхнитъ „мистерии и потайности“.

„Телескопъ“.

с. Сухиндолъ.

— Лихварина (таенъ разбира се) Л. си е служилъ съ безбожни експлоатации — нѣкакви 150 лв. въ разстояние на 3 мѣсеци станали на 280 и купъ другъ пладнешки вагабонтлуди. Не ще бжде злѣ г-нъ Прокурора да му поопъне ушитъ за тия беззакония.

— Тази ношѣ г-нъ единъ прѣскача плета на г-ца Г. кучето му е дало заслужената честъ т. е. позакърпило му гащитъ.

— На „Прѣслогъ“ постоянно се правятъ свиждания и особни притискания. Особено злѣ си е изпатилъ малката Лила — лишила се е отъ долнитъ поли, които и днесъ стърчатъ по трѣнака.

Севлиево.

— Ахъ М-ро и сега си я забъркала тая работа, пъкъ края ѣ гдѣ ще изкарашъ — чудно ни е. Днесъ тукъ, утрѣ тамъ и туку вижъ нѣкоя сутринъ си осъмнала прѣдъ вратата на нѣкой шантаъ и пжтя на безчестieto. Па тогава ще стигашъ малката П., която хичъ не се вижда — забѣгна горката. Внимавай че послѣ лошо ха-а!!...

— Ученика С. е изгубилъ напоследъкъ всичкото си благоприличие и ученическа толерантностъ. Не се минава день да не го виждаме да се шлае съ г-ци и да реве изъ улицитъ като счупенъ гръмофонъ. Карай момче, все тѣй и тая година ще я повтараме. Нали и безъ туй все по двѣ ги свѣршвашъ.

— Г-ца М. да бжде малко по-скромна въ обноскитъ си къмъ кавалеритъ, защото това е неблагоприлично. Хичъ бива ли толкова надмѣнностъ, но и той (П-ка) ще ти даде ритника та ще си умрѣмъ да се смѣемъ послѣ. Siculo.

Станимака.

— Двѣ млади офицерчета отъ тукашния гарнизонъ, често почнаха да посѣщаватъ домѣтъ на „Л-то“.

Господа, Вие мислитъ че нашия „прожекторъ“ не може да проникне въ тоя затѣнтенъ край? Прѣстанетъ, защото ще изнесемъ аферитъ ви, както съ въпросната, сжщо и съ гимназиялнитъ учителки...

— Нека г-ца К-ка (шивачка) да прѣстане да ходи по серенади ношно врѣме съ разни господиновци, че прожектора ги слѣди. Ще се повърнемъ и ще изнесемъ на яве нейнитъ афери съ единъ жененъ пиришинъ отъ града.

— Днесъ при поставянето прожектора на „пожарната кула“, въ обектива му се мѣрна г-ца М. Т-ва съ единъ разваленъ елементъ отъ гра-

Прожекторски наблюдения.

изъ царството.

София.

— „Аристократическа болестъ е“, нарѣкълъ единъ чужденецъ, единъ свой безнравственъ навикъ — да го удовлетворяватъ (пасивно) млади момчета срѣщу голѣмо възнаграждение.

Голѣмо название турга тоя подлудялъ отъ пари чужденецъ на своя безнравственъ навикъ, който по насъ се казва „ешекчилъкъ“.

Б. Р. За сега се въздържа да не изнесемъ името му на явѣ, но ако и за напрѣдъ продължава тѣй, то ще се видимъ принудени да сторимъ това.

— Ученички три, на които имената за сега прѣмълчаваме, които завчера продължително врѣме слѣдихме какво тѣ вършеха изъ „боровата гора“ при градината „Князь Борисъ“. Подробноститъ замълчаваме, но прѣдупрѣждаваме ги, че ако тѣ

още еднажъ попаднатъ въ сжщитъ роли — ще бждемъ твърдѣ немилостиви.

— За црѣвъ пжтъ тази година шафьоритъ-автомобилисти отпразднуваха тѣй тържествено 1 май. Сутринѣта въ църквата св. София се отслужи молебенъ, слѣдъ което всичкитъ шафьори наедно съ автомобилитъ, които бѣха около 60 — направиха една демонстрация изъ главнитъ улици. Въ 10 часа на шосето София — Панчарево има надбѣгване съ автомобили на едно разстояние отъ 22 километра. Слѣдъ всичко това всички заедно потеглиха за с. Панчарево, кждѣто прѣкараха до 5 часа вечерѣта.

Разградъ.

— Разврата въ града ни започна да взема отъ день на день все по-голѣми размѣри и да вкоренява своитъ

да, когато се любуваха при младата „чамъ-кория“. А бе момиченце мъничко, не виждаш ли че този г-нъ е на правилъ много такива като тебъ да си оплакватъ днитъ?... Ако не се откажешъ и ти отъ този меракъ, скоро и тебъ ще прати при тѣхъ!...

Б. Р. Вразуми се и се запази до гдѣто е врѣме г-це!

— Снощи при мѣстене на прожектора въ обектива по паднаха една двойка на която имената за сега замълчаваме. Край пловдивския пѣтъ си правѣха своитѣ срѣщи...

Б. Р. Г-це ами ако бѣ тръгналъ и баща Ви по вашитѣ дири, нали... тогава ще бжде олеле! байне!?

— Грозно биле пострадали афишитѣ ни, залепени по стениѣ. Молимъ тѣзи наши похитители да бждатъ по-снисходителни къмъ невинитѣ ни афиши че да не кажемъ и ния думата си за тѣхъ и изнесемъ имената имъ, та да ги види обществото що за хора сж.

Видинъ.

— Шивача П-чо да си купи сега за 10 — 20 ст. сѣрж-сабуръ за да се успокой, защото бѣше полудѣлъ по слугината на Ив. Ж., която си замина. Сега бжди спокоенъ вече нѣма кой да те прѣслѣдва.

— Абе К. шивача, както слушаме сте много бл-нували за любовь, но за съжаление бѣхте онази вечеръ, когато понесе резила и кашмера отъ слугинята, която стоеше прѣдъ вратитѣ. Внимавай и си опнчай акжла че знаешъ ли.

— Ю. С. отъ тукашната гимназия постоянно стои ноцно врѣме до късно съ госпожицата З. ученичка и какво правятъ. Да прѣстанатъ за да не става нужда да пушаме прожекторски лжчи нѣкоя вечеръ и видимъ всичко що се върши.

— Двама господиновци Я. Ст. и Цв. Л. отъ ул. „Татаръ-махала“ постоянно скитатъ по разни мѣста изъ града. Днесъ при увеселението въ казармитѣ на 3 п. полкъ, при наблюдението ни забѣлѣзахме сжщитѣ господа съ ученичкитѣ С. Х. и П. Л. отъ тукашната дѣвическа гимназия.

— Сладка ли ти бѣше цѣлуквата бѣ С. отъ твоятъ любимъ Г. при разходката въ парка на увеселението. Ако продължавашъ все тѣй да се отдавашъ на всѣкой красивъ ученикъ май впослѣдствие ще си оправишъ пѣтя за къмъ „Домъ Търпимости“.

— Питамъ ученика С. Б., защо се интересува да узнай кой е рапортѣоръ за градътъ. Слушай С. щомъ като те интересува толкозъ, то излѣзъ още веднажъ съ ученичката Ю. В. на срѣща и ще го узнаешъ много добрѣ кой е той, впрочемъ продължавай, ако желаешъ, ний ще ти го кажемъ.

Обявления на сждебнитѣ пристави.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1280

Извѣстявамъ, че отъ 6 юний до 7 юлий н. г. ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвень, слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ землището на село Крушовица, а именно:

1) Нива, 6.4 дек. „Иотова геранъ“ оцѣнена за 279 лв. и 2) „Нива, 6.2 декари, „Лжката“, оцѣнена за 279 лева. Горнитѣ имоти принадлежатъ на Найдень Митковъ отъ с. Крушовица не сж заложени продаватъ се по взискането на Юрдаки Кунчовъ Митковъ, отъ сжщото село за 340 л., лихвитѣ и разноснитѣ по изпълнителния листъ № 199 издаденъ отъ I Плѣвенски Мирови Сждия.

Наддаването ще почне отъ горната цѣна. Разгледанieto книжата и наддаването може да става всѣки присжтственъ день и часъ въ канцеларията ми. Гр. Плѣвень, 1 априлъ 1914 год. Дѣло № 54/1914 год.

III Сждебенъ Приставъ: Хр. Ив. Кжичевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1651

Извѣстявамъ, че отъ 6 юний до 7 юлий н. г. ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвень, слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Махленското землище, а именно:

1) Нива, 7 дек. „Плѣвенски пѣтъ“, оцѣнена за 266 лева; 2) нива, 5.7 дек. „Чекржцитѣ“, оцѣнена за 200 лв.; 3) нива, 1.5 дек. „въ Лозята“ оцѣнена за 45 лева; 4) грѣстелникъ, 8 ара „Чекржцитѣ“ оцѣненъ за 32 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Петъръ Петковъ отъ с. Махалата, продаватъ се по взисканieto на Плѣвенската земледѣлческа банка за 180 лева лихвитѣ и разноснитѣ по изпълнителния листъ № 3553, издаденъ отъ II Плѣвенски мирови сждия.

Наддаването ще почне отъ горната цѣна. Разглежданieto книжата и наддаването може да става всѣки присжтственъ день и часъ въ канцеларията ми. Гр. Плѣвень, 28 априлъ 1914 год. Дѣло № 1068/909 год.

III Сждебенъ Приставъ: Хр. Ив. Кжичевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1652

Извѣстявамъ, че отъ 6 юний до 6 юлий н. г. ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвень, слѣдующия недвижимъ имотъ находящъ се въ землището на с. Търнене, а именно:

Часть отъ дворно мѣсто, въ с. Търнене, 3 декари, съ копторъ, оцѣнени за 600 лева.

Горния имотъ принадлежи на Лазаръ Дановъ отъ с. Дисевица продава се по взисканieto на Плѣвенската Земледѣлческа Банка за 200 лева, лихвитѣ и разноснитѣ по изпълнителния листъ № 5730 издаденъ отъ II Плѣвенски Мирови Сждия.

Наддаването ще почне отъ горната цѣна. Разгледанieto книжата и наддаването може да става всѣки присжтственъ день и часъ въ канцеларията ми. Гр. Плѣвень, 28 априлъ 1914 год. Дѣло № 538/910 год.

III Сждебенъ Приставъ: Хр. Ив. Кжичевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1325

Извѣстявамъ, че отъ 16 юний до 16 юлий н. г. ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвень, слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ землището на с. Бръшляница, а именно:

Кжца въ с. Бръшляница „Черковна махла“, съ дворно мѣсто отъ 2 декара при сжсѣди Ангелъ Цѣновъ, Първанъ С. Щъркеловъ и отъ двѣ страни пѣтъ за 800 лева.

Горния имотъ принадлежи на Обретенъ Лашовъ отъ с. Бръшляница не е заложенъ продава се по взисканieto на Плѣвенската Земледѣл. Банка за 800 лева, лихвитѣ и разноснитѣ по изпълнителния листъ № 7253 издаденъ отъ II Плѣвенски Мирови Сждия.

Наддаването ще почне отъ горната цѣна. Разгледанieto книжата и наддаването може да става всѣки присжтственъ день и часъ въ канцеларията ми. Гр. Плѣвень, 20 май 1914 год. Дѣло № 794/1907 год.

II Сждебенъ Приставъ: К. Димитровъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1327

Извѣстявамъ, че отъ 16 юний до 17 юлий т. г. до 5 часа слѣдъ пладнѣ ще се продаватъ на втори публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвень слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ землището на с. Згалеуецъ, а именно:

1) Нива „Надъ Припѣка“ 77 декара — 308 лева; 2) Нива „При Моста“ 2.3 декара — 46 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на покойния Петко К. Кушулевъ отъ с. Згалеуецъ не сж заложени продаватъ се по взискането на Българската Народна Банка за 283 л., лихвитѣ и разноснитѣ по изпълнителния листъ № 5338 издаденъ отъ I Плѣвенски Мирови Сждия.

Наддаването ще почне отъ горната цѣна. Разгледанieto книжата и наддаването може да става всѣки присжтственъ день въ канцеларията ми. Гр. Плѣвень, 20 май 1914 год. Дѣло № 854/1905 год.

II Сждебенъ Приставъ: К. Димитровъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 2169

Извѣстявамъ, че отъ 6 юний до 7 юлий н. г. ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвень, слѣдующия недвижимъ имотъ находящъ се въ землището на с. Мъртвица, а именно:

1) Нива, 12.7 дек. „Равнището—Павликянски пѣтъ“, оцѣнена за 635 лева.

Горния имотъ принадлежи на Димитръ Георгиевъ отъ с. Мъртвица, не е заложенъ, продава се по взискането на Плѣвенската земледѣлческа банка, за 200 лева, лихвитѣ и разноснитѣ по изпълнителния листъ № 3939 издаденъ отъ II Плѣвенски мирови сждия.

Наддаването ще почне отъ горната цѣна. Разгледанieto книжата и наддаването може да става всѣки присжтственъ день и часъ въ канцеларията ми. Гр. Плѣвень, 21 май 1914 год. Дѣло № 100/910 год.

III Сждебенъ Приставъ: Хр. Ив. Кжичевъ.

Важно за дамитѣ!!

Отворихъ отъ 1-ий Май т. г. ателие за всѣкакъвъ видъ дамски дрехи. Дългогодишната ми практика и специализацията ми при г-жа Цвѣтова ми дава право да вѣрвамъ, че мога да удовлетвори и най-истѣнчения вкусъ.

Приемамъ ученички и работнички съ и безъ заплата.

Ателието се помѣщава въ домътъ на Василъ Георгиевъ — телеграфистъ — близо до склада на Коланджиевъ.

5—5 Съ почитание: Контева — Пенева.

Лозари, Овощари, Градинари!!

СИНЪ КАМЪКЪ

химически съединенъ съ амонякъ и други соли, въ пакети, подъ име „КРИСТАЛЪ-АЗУРИНЪ“, за прѣскане лозята, противъ пероноспора (балсара, манѣ) и оидиумъ тюкери, както и за прѣскането овощни дръвчета, рози, бостани и всички цвѣтя и растения срѣщу врѣдителнитѣ плѣсени и безбройни гжсеници, зелени и чернени въшки и бълхи, които ги нападатъ и опустошаватъ прѣзъ лѣтото. Единъ пакетъ отъ 250 грама въ 100 литри студена вода дава готовъ за прѣскане разтворъ само въ 5 минути безъ добавка на гасена или негасена варъ. Лесно за приготвление, сигурно и, сравнително съ синия камъкъ и варъта, много по ефтино сръдство, патентувано въ цѣль свѣтъ.

Освѣнъ казаното до тукъ за това практично, ефикасно и ефтино сръдство за прѣскане, ето какво четемъ за него въ III-тото издание на Руското ржководство „Плодоводство“ отъ Авг. Е. Ферингера стр. 166 — 1914 год.

„Кристалъ-азуринъ“ Явяетъ ся вѣрно и най-лучшимъ сръдствомъ противъ партъ, мучностий, роси и другихъ грибахъ болѣзни.

Намира се за проданъ въ „Бюро Караивановъ“, — Плѣвень. Желаящитѣ да си купятъ да се отнасятъ въ контората му, гдѣто ще имъ се даватъ и нуждитѣ наставления.

3—10

Рекламата е душата на търговията.